MRF 2021.151

Planklagenævnets afgørelse af 12. maj 2021 (j.nr. 19/09357, 19/09399, 20/00616, 20/06622, 20/00933, 20/04617 og 20/02440)

Ophævet kommuneplantillæg og lokalplan for jollehavn og strand, da det ikke var godtgjort, at der forelå den fornødne planlægningsmæssige og turistpolitiske begrundelse for jollehavnens placering jf. planlovens § 5 b stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Dissens.

Aabenraa Kommune vedtog den 30. oktober 2019 endeligt kommuneplantillæg nr. 26 og lokalplan nr. 122, Jollehavn og strand ved Loddenhøj. Planområdet var beliggende i kystnærhedszonen helt ud til vandet samt i vandet. Forud for planvedtagelsen havde kommunen gennemført foroffentlighedsprocedure efter planlovens § 23 c med indkaldelse til idéer og forslag i 4 uger fra den 6. september 2018 til den 3. oktober 2018. Efter foroffentlighedsfasen blev den politiske behandling af sagen igangsat den 11. oktober 2018. Lokalplanen indeholdt bestemmelser om placering og udformning af havnemoler og en bådebro og etablering af et slæbested og en jollerampe delvist under vand. Det fremgik af kommuneplanen, at landskabshensynet skulle prioriteres højt i områder, der var udpeget som værdifuldt landskab, og at værdifulde landskaber som hovedregel skulle friholdes for nye tekniske anlæg og bebyggelser, der kunne skæmme landskabet. Det fremgik endvidere, at byggeri og anlægsarbejder mv., som kunne sløre de geologiske landskabstræk, så vidt muligt undgås skulle undgås. Planvedtagelsen blev påklaget af bl.a. Danmarks Naturfredningsforening og en lokal forening, der gjorde gældende, at foroffentlighedsfasen var illusorisk, idet beslutningen om at arbejde videre med projektet blev truffet umiddelbart efter høringsfristen. Det anførtes endvidere, at lokalplanen stred imod kommuneplanens udpegninger, og at der ikke forelå den fornødne begrundelse for at inddrage søterritoriet, jf. planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2. Planklagenævnets flertal (10 mod 1) fandt ikke, at perioden mellem udløbet af fristen for forslag i foroffentligedsperioden og den politiske behandling af sagen var i strid med planlovens § 23 c, ligesom der ikke var grundlag for at antage, at kommunen ikke havde foretaget en tilstrækkelig behandling af indsigelserne. Hvad angik lokalplanens overensstemmelse med kommuneplanen, fandt nævnets flertal (9 mod 2), at kommuneplantillægget muliggjorde anvendelse af området til jollehavn og strandareal med mulighed for bade- og bådebroer. Flertallet fandt derfor ikke, at lokalplanen var i strid med kommuneplanlægningen for området, og at det i forhold til retningslinjerne for værdifulde landskaber ikke var nærmere defineret, hvad der var ment med, at landskabshensyn skulle prioriteres højt. Mindretallet fandt derimod, at lokalplanen var i strid med kommuneplanens retningslinjer for det åbne land, idet det i udpegningerne var omtalt, at nye større tekniske anlæg ikke måtte finde sted. Herefter tog nævnet stilling til, hvorvidt kommunen havde haft hjemmel til at planlægge for molerne, bådebroen samt slæbestedet og jollerampen. Nævnets flertal (7 mod 4) fandt, at der ikke var noget til hinder for planlægning for anvendelsen af havnemoler, der etableres i direkte tilknytning til kysten i form af anlæg på søterritoriet, men at der med en lokalplan ikke som sådan kan udlægges arealer på søterritoriet til moler, eller efter planlovens § 15, stk. 2, fastsættes nærmere bestemmelser om molernes udformningen, da dette henhører under Kystdirektoratets kompetence. Nævnets flertal (6 mod 5) fandt, at der kunne planlægges for bådebroer, som etableres i direkte tilknytning til kysten, da der er en væsentlig planlægningsmæssig interesse i at kunne regulere anvendelsen af sådanne anlæg i sammenhæng med nærliggende områder og infrastruktur ved kysten, mens mindretallet fandt, at der ikke kunne ske en sådan planlægning, idet bådebroen måtte anses for at være et anlæg på søterritoriet. Endeligt fandt nævnets flertal (7 mod 4), at der kunne planlægges for slæbestedet og jollerampen, uanset arealet lå delvist under vand, da der var tale om et anlæg, der fremstod som et integreret anlæg, som omfattede både landarealer og søterritorium. For så vidt angik lokalplanens overensstemmelse med planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2, fandt nævnet, at der gjaldt et skærpet krav til begrundelse, da det ansøgte lå lige ned til kysten, og idet der ville ske opfyldning af søterritorium i forbindelse med etableringen af strandarealet. Særligt hvad angik mulighederne for en alternativ placering, fandt nævnet desuden, at dette måtte vurderes i lyset af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4. Nævnets flertal (8 mod 3) fandt herefter, at kommunen ikke havde foretaget en egentlig turistpolitisk vurdering af,

om det konkrete anlæg kunne bidrage til at øge områdets attraktionsværdi generelt. Det forhold, at det af kommuneplanen fremgik, hvilke lystbådehavne der i forvejen fandtes i kommunen, og at der var en jollehavn til ca. 50 både under planlægning ved en nærliggende campingplads, kunne ikke erstatte en sådan vurdering. Flertallet fandt endvidere, at anlægget ikke ville etableres i tilknytning til eksisterende byggeri eller anlæg på selve stranden. Det var uden betydning, at der længere inde i landet fandtes et sommerhusområde og en campingplads, da disse ikke visuelt fremstod som et brud på strandens forløb. Herudover bemærkede flertallet, at der i forvejen lå et havneanlæg i området, og at det af forarbejderne til planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4, fremgår, at planlægning af lystbådehavne skal tage udgangspunkt i en vurdering af den eksisterende kapacitet i de nærmeste lystbådehavne og mulighederne for at udnytte arealer i forbindelse med eksisterende trafikhavne. Flertallet fandt, at tilsvarende måtte gælde for jollehavne. Flertallet fandt således, at kommunen ikke havde godtgjort, at der var den fornødne planlægningsmæssige, funktionelle og turistpolitiske begrundelse for placeringen af en ny jollehavn på det planlagte sted, jf. planlovens § 5 b stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Planklagenævnet ophævede på denne baggrund kommuneplantillægget og lokalplanen.

12. maj 2021
Sagsnr.: 19/09357, 19/09399, 20/00616, 20/06622, 20/00933, 20/04617 og 20/02440
Klagenr.: 1005586, 1005583, 1005582, 1009996, 1005592, 1008021 og 1005589
LUA

AFGØRELSE
i klagesag om Aabenraa Kommunes endelige vedtagelse af kommuneplantillæg nr. 26 og lokalplan nr. 122, Jollehavn og strand ved Loddenhøj

Planklagenævnet
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

Aabenraa Kommune har den 30. oktober 2019 endeligt vedtaget kommuneplantillæg nr. 26 og lokalplan nr. 122, Jollehavn og strand ved Loddenhøj.

Danmarks Naturfredningsforening, Aabenraa, en lokal forening, en nabo og fastligger på campingpladsen har klaget over planvedtagelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om lokalplanen er vedtaget i strid reglerne om inhabilitet, jf. forvaltningslovens § 3.
- Om kommunen har overholdt reglerne om foroffentlighed, jf. planlovens § 23 c.
- Om lokalplanen er i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1.
- Om kommunen kunne planlægge for anlæg på søterritoriet.
- Om lokalplanens redegørelse er i overensstemmelse med planlovens § 16, stk. 2.
- Om lokalplanen er i strid planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2, eller 4.

Planklagenævnet kan ikke behandle eller har ikke fundet anledning til at behandle de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver kommuneplantillægget og lokalplanen. Det betyder, at kommuneplantillægget og lokalplanen ikke længere gælder.

Indhold

1. Sagens oplysninger 4
1.1. Planerne og kommuneplanen 4
1.2. Klagerne og bemærkningerne hertil 4
2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse 4
2.1. Planklagenævnets behandling af sagen 4
2.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse 5
2.2.1. Generelt om kompetence 5
2.2.2. Forhold, som ikke behandles 5
2.2.3. Forhold, som behandles 5
2.3. Inhabilitet 6
2.3.1. Klagen 6
2.3.2. Generelt om inhabilitet 6
2.3.3. Planklagenævnets vurdering 6
2.4. Foroffentlighed 7
2.4.1. Klagen 7
2.4.2. Generelt om foroffentlighed 7
2.4.3. Planklagenævnets vurdering 8
2.5. Overensstemmelse mellem lokalplan og kommuneplan 10
2.5.1. Klagen 10
2.5.2. Generelt om lokalplaner og kommuneplan 10
2.5.3. Planklagenævnets vurdering 10
2.6. Planlægning på søterritoriet 12
2.6.1. Klagen 12
2.6.2. Generelt om planlægning på søterritoriet 12
2.6.3. Lokalplanområdets karakter 13
2.6.4. Nyt strandareal 13
2.6.5. Moler 14
2.6.6. Broer 16
2.6.7. Slæbeplads og jollerampe 18
2.7. Redegørelse for nødvendige tilladelser 20
2.7.2. Generelt om indholdet i lokalplaners redegørelse 20
2.7.3. Planklagenævnets vurdering 20
2.8. Planlægning i kystnærhedszonen 21

2.8.1. Planlovens § 16, stk. 4 21
2.8.2. Klagen i forhold til § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4 22
2.8.3. Generelt om planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4 22
2.8.4. Kommuneplan, lokalplan og miljørapport 25
2.8.5. Planklagenævnets vurdering i forhold til § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4 28
3. Afsluttende bemærkninger 30

1. Sagens oplysninger

1.1. Planerne og kommuneplanen

Planområdet ligger i landzone i kystnærhedszonen helt ud til vandet og i vandet. Området kan ses af bilag 1.

Der findes i forvejen en badebro ved stranden i den sydlige del af lokalplanområdet.

Da lokalplanen og kommuneplantillægget blev vedtaget endeligt, gjaldt kommuneplan 2015 for Aabenraa Kommune.

1.2. Klagerne og bemærkningerne hertil

I sagen indgår følgende materiale fra den fastliggende campist: Klagen af 8. december 2019, samt yderligere bemærkninger af 9. februar 2020 og 24. maj 2020.

I sagen indgår følgende materiale fra den lokale forening: Klagen af 9. december 2019, samt yderligere bemærkninger af 7. februar 2020, 24. februar 2020, 21. april 2020, 10. juni 2020, 21. juli 2020, 31.august 2020, 27. januar 2021 og 12. februar 2021.

I sagen indgår følgende materiale fra naboen: Klagen af 10. december 2019, samt yderligere bemærkninger af 28. januar 2020, 18. februar 2020, 10. marts 2020, 21. april 2020 og 7. maj 2020.

I sagen indgår følgende materiale fra Danmarks Naturfredningsforening, Aabenraa: Klagen af 15. december 2019, samt yderligere bemærkninger af 5. februar 2020 og 16. marts 2020.

Planklagenævnet modtog klagerne og yderligere bemærkninger fra kommunen henholdsvis den 17. december 2019, 21. januar 2020, 3. februar 2020 14. februar 2020, 17. februar 2020, 17. april 2021, 12. juni 2020, 24. marts 2021, 6. april 2021 og 7. april 2021.

Klagerne og bemærkningerne er i deres helhed indgået i sagsbehandlingen. De enkelte klagepunkter er kort gengivet nedenfor under afsnit 2.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Stefanie S. Abild, Ulf K. Hansen, Henrik Høegh, Peter Mortensen, Susanne Ogstrup, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.2.1. Generelt om kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.[1]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Uenighed i planers indhold eller hensigtsmæssighed er derimod ikke et retligt spørgsmål, som Planklagenævnet kan tage stilling til.

2.2.2. Forhold, som ikke behandles

Hævd

Det er i klagesagen gjort gældende, at jolleejerne har vundet hævd over strandområdet, herunder badebroen.

Dette vedrører ikke retlige forhold efter planloven, men en privatretlig tvist, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle dette spørgsmål.

Kystdirektoratets afgørelse

Klagerne har anført, at ansøgeren har tænkt sig at anvende en anden/forkert tegning til at opføre havnen, og dermed vil havnen blive opført i strid med Kystdirektoratets afgørelse.

Dette forhold er ikke reguleret af planloven og er i øvrigt ikke omfattet af Planklagenævnets kompetence. Hvis klagerne mener, at en afgørelse fra Kystdirektoratet ikke overholdes, må klagerne kontakte Kystdirektoratet.

Planklagenævnet er i øvrigt under sagens behandling blevet oplyst om, at Kystdirektoratets afgørelse er blevet ophævet og hjemvist til fornyet behandling af Miljø- og Fødevareklagenævnet.[2]

Planklagenævnet bemærker i den forbindelse, at der ikke efter planloven er noget til hinder for, at en kommune vedtager en lokalplan, selvom den endelige realisering af planen afhænger af en tilladelse eller en dispensation fra anden lovgivning som f.eks. en (ny) afgørelse fra Kystdirektoratet.

2.2.3. Forhold, som behandles

Planklagenævnet har i denne afgørelse truffet afgørelse om at ophæve kommuneplantillægget og lokalplanen, idet kommunen ikke har angivet den fornødne begrundelse, jf. planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Der henvises

[1] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

[2] Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 21. februar 2021, i sagen 20/06822. Afgørelsen kan læses afgørelsesportalen på https://mfkn.naevneneshus.dk/.

til afsnit 2.8.

Uanset dette resultat har Planklagenævnet besluttet at behandle en række af de øvrige klagepunkter, selvom disse ikke konkret har betydning for sagens udfald, idet disse vedrører en række problemstillinger, der kan have betydning for fremtidig planlægning.

2.3. Inhabilitet

2.3.1. Klagen

Der er klaget over, at formanden for udvalget har udtalt sig om udfaldet af sagen til medierne, inden der kunne være foretaget en konklusion på foroffentligheden.

Derudover er der klaget over, at idémanden til projektet er tidligere formand i jollelauget, som er ansøgere til projektet og nuværende bestyrelsesmedlem, og han desuden er tidligere byrådsmedlem og udvalgsformand.

2.3.2. Generelt om inhabilitet

Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er bl.a. inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis vedkommende deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en nær tilknytning til et selskab, en forening eller en anden privat juridisk person, der har en særlig interesse i sagens udfald, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 3.[3] Der foreligger dog i medfør af § 3, stk. 2, ikke inhabilitet, hvis der som følge af interessens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.

Det forhold, at et kommunalbestyrelsesmedlem som led i sin almindelige politiske virksomhed udtaler sig offentligt om, hvad vedkommende mener, bør være udfaldet af en konkret verserende sag, medfører normalt ikke, at vedkommende bliver inhabil i sagen. I helt særlige tilfælde, hvor der eksempelvis er tale om meget markante udtalelser eller lign., kan dette dog medføre inhabilitet, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 5.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Udtalelser til avisen

I en artikel af 9. oktober 2018 i den lokale avis med overskriften *111 høringssvar: Omstridt havn sender politikere på overarbejde* fremgår, at formanden for udvalget har udtalt, at han har skimmet indsigelserne, og at der rent faktisk også er mange positive tilkendegivelser for projektet og dermed en demokratisk opbakning til projektet.

Det samlede Planklagenævn finder ikke, at der foreligger inhabilitet som følge af denne udtalelse. Nævnet lægger herved vægt på, at et medlem af kommunalbestyrelsen som udgangspunkt kan udtale sig om en sag, uden at

[3] Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

dette medfører inhabilitet. Nævnet finder desuden ikke, at der konkret er tale om markante udtalelser, men om politisk betonede ytringer, som ligger inden for rammerne af, hvordan et kommunalbestyrelsesmedlem, herunder en udvalgsformand, kan udtrykke sig til pressen, uden vedkommende af den grund at blive inhabil efter forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 5.

Idémand er tidligere byrådsmedlem

Det samlede Planklagenævn finder desuden ikke, at der foreligger inhabilitet som følge af, at idéen til planen skulle være kommet fra et tidligere byrådsmedlem, allerede af den grund, at der ikke er tale om et aktuelt byrådsmedlem. Vedkommende har således ikke været med til at træffe beslutning i sagen.

Det forhold, at de byrådsmedlemmer, som har truffet beslutning i sagen, eventuelt har en relation til det tidligere byrådsmedlem som følge af deres politiske arbejde, kan heller ikke i sig selv medføre inhabilitet for disse.

2.4. Foroffentlighed

2.4.1. Klagen

Der er klaget over, at foroffentlighedsfasen var illusorisk, da beslutningen blev truffet ekstremt kort tid efter høringsfristen, og da kommunen havde lagt sig fast på en bestemt løsning inden, da der kun fandtes et udarbejdet projekt i forhold til de opstillede ideer og forslag.

2.4.2. Generelt om foroffentlighed

Det fremgår af planlovens § 1, at loven bl.a. har som formål, at offentligheden i videst muligt omfang inddrages i planlægningsarbejdet. Dette princip har bl.a. fundet udtryk i bestemmelsen i lovens § 23 c om forudgående offentlighed i forbindelse med forslag til ændringer af kommuneplanen.

En kommune skal således før udarbejdelsen af et forslag til ændring af en kommuneplan indkalde ideer, forslag m.v. med henblik på planlægningsarbejdet, jf. planlovens § 23 c, stk. 1, medmindre ændringen er omfattet af kommunens planstrategi.

Formålet med forudgående offentlighed er at sikre, at borgerne på et tidligt tidspunkt i planlægningsarbejdet får mulighed for at debattere planlægningsmulighederne, fremsætte forslag og derved give deres synspunkter til kende, før der er udarbejdet et planforslag, dvs. før planmyndigheden har lagt sig fast på en bestemt løsning.[4]

Det fremgår ikke af planloven, hvordan ideerne og forslagene efterfølgende skal behandles, udover, at disse skal indgå i planlægningsarbejdet. Det fremgår ikke af planloven, at ideerne og forslagene skal forelægges kommunalbestyrelsen eller kommunens udvalg.

[4] Vejledning nr. 67 af 1. april 1992 om planloven, afsnit B.1.

2.4.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet har tidligere ophævet en lokalplan for området, fordi kommunen ikke havde gennemført en foroffentlighedsfase, jf. planlovens § 23 c.[5]

Kommunen har herefter offentligt fremlagt indkaldelse til ideer og forslag i 4 uger fra den 6. september 2018 til den 3. oktober 2018. Indkaldelsen af ideer og forslag skete ved offentliggørelse elektronisk på kommunens hjemmeside og annoncering i lokalavisen og i brev til alle ejere, beboere og virksomheder i hele sommerhusområdet ved Loddenhøj.

Placeringen af jollehavnen blev herefter drøftet på følgende møder:

- 11. oktober 2018: Vækstudvalget
- 23. oktober 2018: Økonomiudvalget
- 31. oktober 2018: Byrådet

I en situation som den foreliggende, hvor der tidligere har været vedtaget et plangrundlag for et konkret projekt, og hvor Planklagenævnet har truffet afgørelse om, at der skulle have været gennemført en foroffentlighedsfase efter planlovens § 23 c, er det ikke i strid med planlovens regler om foroffentlighed, at denne proces gennemføres efterfølgende, og at der herefter på ny sker vedtagelse af et plangrundlag med samme indhold. Der er heller ikke efter denne bestemmelse et krav om, at kommunen skal udarbejde konkrete projekter for alternative placeringer eller for alternative anvendelser af det konkrete område i forbindelse med foroffentlighedsfasen.

Et flertal i Planklagenævnet (Helle T. Anker, Stefanie S. Abild, Ulf K. Hansen, Henrik Høegh, Peter Mortensen, Susanne Ogstrup, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg og Flemming Thornæs) finder desuden ikke, at perioden mellem udløbet af fristen for eventuelle idéer og forslag og den politiske behandling af sagen var i strid med planlovens § 23 c, om end der var tale om en meget kort periode.

Flertallet lægger vægt på, at der ikke er fastsat regler om, at en beslutning om at arbejde videre med et bestemt projekt ikke må træffes, før der er gået en bestemt tidsperiode.

Flertallet finder desuden ikke grundlag for at antage, at kommunen ikke har behandlet indsigelserne på tilstrækkelig vis, selvom der er gået kort tid mellem fristudløbet af høringerne og den politiske behandling. Flertallet bemærker i den forbindelse, at forvaltningen opstillede følgende

[5] Planklagenævnets afgørelse af 3. maj 2017, i sagen NMK-33-03823. Afgørelsen kan læses afgørelsesportalen på https://pkn.naevneneshus.dk/.

beslutningsmuligheder i indstillingerne til udvalg og byråd:

1) Etablering af jollehavnen på den placering, som tidligere var godkendt af Kystdirektoratet, dvs. den placering havnen har fået i kommuneplantillægget og lokalplan nr. 122.
2) Der ikke etableres en jollehavn.

Desuden nævnes i dagsordenpunktet tre forskellige placeringsmuligheder, som gennemgås kort, ligesom forvaltningen kort gengiver, hvad de indkomne ideer/forslagene går ud på. Disse er desuden medtaget som bilag til dagsordenpunktet i fuld udstrækning.

Flertallet finder derfor ikke grundlag for at antage, at kommunen ikke skulle have forholdt sig til forslagene.

Flertallet finder desuden ikke, at der er skærpede krav til håndtering af bemærkninger som følge af, at det ansøgte ligger i kystnærhedszonen, inden for strandbeskyttelseslinjen og eventuelt delvist på søterritoriet.

Efter flertallets opfattelse har det heller ikke betydning, at nævnet tidligere har ophævet en plan vedrørende samme projekt på grund af manglende foroffentlighed.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i dette klagepunkt.

Et mindretal i Planklagenævnet (Jan Woollhead) finder ikke, at den korte periode mellem udløbet af fristen for eventuelle idéer og forslag og den politiske behandling af sagen var i overensstemmelse med planlovens § 23 c.

Mindretallet lægger vægt på, at selvom der ikke i planloven er fastsat krav om, at der skal gå en bestemt periode efter udløbet af fristen for at komme med forslag og idéer, til der kan træffes beslutning om det videre planlægningsforløb, så skal der alligevel afsættes tilstrækkelig tid til, at indkomne forslag og idéer kan læses og behandles. Mindretallet henviser i den forbindelse med formålet med reglerne om offentlighed i planloven.

Mindretallet finder ikke, at det er realistisk, at kommunens forvaltning henholdsvis byrådsmedlemmerne på de i alt 8 kalenderdage (6 arbejdsdage), som gik fra udløbet af fristen til det første møde, hvor sagen blev behandlet, har kunne læse og bearbejde oplysninger i 111 høringssvar på i alt 215 sider på betryggende vis.

Kommuneplantillægget lider derfor efter mindretallets opfattelse af en væsentlig retlig mangel og må ophæves.

2.5. Overensstemmelse mellem lokalplan og kommuneplan

2.5.1. Klagen

Det er under klagesagen gjort gældende, at lokalplanen strider imod kommuneplanens udpegninger om værdifuldt landskab, potentielt økologisk forbindelse, værdifuldt geologisk område og værdifuldt kulturmiljø.

2.5.2. Generelt om lokalplaner og kommuneplan

En lokalplan må ikke være i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1. Dette krav er en del af planlovens rammestyringsprincip, der fastslår, at den mere detaljerede planlægning er begrænset af rammerne i den overordnede planlægning.

En kommuneplan fastlægger på grundlag af en samlet vurdering af udviklingen i kommunen en hovedstruktur, som angiver de overordnede mål for udviklingen og arealanvendelsen i kommunen, jf. planlovens § 11, stk. 2, nr. 1, retningslinjer for arealanvendelsen m.v., jf. planlovens § 11, stk. 2, nr. 2, og rammer for lokalplanernes indhold for de enkelte dele af kommunen, jf. § 11, stk. 2, nr. 3. En lokalplan må hverken være i strid med kommuneplanens hovedstruktur, retningslinjer eller rammebestemmelser. Desuden må lokalplanen ikke være i strid med redegørelsens rækkefølgeangivelse.

Ifølge planlovens § 11 e skal kommuneplanen ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger. Redegørelsen indeholder baggrundsmateriale for kommuneplanen. Redegørelsen er ikke retligt bindende for lokalplanlægningen eller for kommunens administration af kommuneplanen i øvrigt, bortset fra redegørelsens rækkefølgeangivelse. Derimod er redegørelsen en vigtig kilde til forståelse og fortolkning af kommuneplanen.

Efter Planklagenævnets opfattelse forudsætter bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 1, dog, at det er muligt ud fra kommuneplanen at udlede konkrete krav til lokalplanlægningen. At en lokalplan ikke må stride imod kommuneplanen, skal således primært ses i forhold til de konkret fastsatte retningslinjer og rammer for det pågældende lokalplanområde.

2.5.3. Planklagenævnets vurdering

Af kommuneplan 2015-2026 for Aabenraa Kommune, Retningslinje om værdifulde landskaber, fremgår:

> *I områder, der er udpeget som værdifuldt landskab, skal landskabshensynet prioriteres højt. De udpegede værdifulde landskaber er vist på kortet. De værdifulde landskaber skal som hovedregel friholdes for nye tekniske anlæg, byudvikling og nye bebyggelser, der skæmmer landskabet eller forringer de visuelle, kulturhistoriske eller oplevelsesmæssige værdier.*
>
> *Samfundsmæssigt nødvendigt byggeri eller anlæg skal placeres og udformes med særlig hensyntagen til landskabet og til de interesser, der*

er knyttet til befolkningens friluftsliv.

Af kommuneplan 2015-2026, Retningslinje om værdifulde geologiske områder, fremgår:

Inden for områder udpeget som Værdifulde geologiske områder, skal byggeri og anlægsarbejder, tekniske anlæg, beplantning, kystsikring m.m. søges udformet, så de understøtter landskabets dannelsesformer. Værdifulde geologiske områder er vist på kortet. Byggeri og anlægsarbejder, beplantning m.v., som kan sløre de geologiske landskabstræk, skal så vidt muligt undgås.

Af kommuneplan 2015-2026, Retningslinje om værdifulde kulturmiljøer, bevaringsværdige kulturlandskaber, fremgår:

Der må ikke etableres nye større tekniske anlæg, ny større bebyggelse eller foretages ny råstofgravning (bortset fra lergravning ved Søst) inden for afgrænsningen af de på kortet udpegede bevaringsværdige kulturlandskaber.

Af kommuneplan 2015-2026, Retningslinjer om potentiel økologiske forbindelser, fremgår:

Aabenraa Kommune har udpeget områder til Økologiske forbindelser som vist på kortet. Indenfor disse områder må ændringer i arealanvendelsen, herunder etablering af nye større tekniske anlæg, ikke i væsentlig grad forringe det vilde dyre- og plantelivs spredningsmuligheder.

Der skal etableres faunapassager ved anlæg eller ombygning af veje, jernbaner og lignende, hvis disse anlæg afskærer en Økologisk forbindelse på en måde, som forringer dyrenes spredningsmuligheder.

Et flertal i Planklagenævnet (Helle T. Anker, Stefanie S. Abild, Ulf K. Hansen, Henrik Høegh, Peter Mortensen, Susanne Ogstrup, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm og Helle Søeberg) finder ikke, at lokalplanen er i strid med kommuneplanlægningen for området.

Flertallet lægger herved vægt på, at der samtidig med lokalplanen blev vedtaget kommuneplantillæg nr. 26 for det konkrete område, som muliggør anvendelse af området til jollehavn samt strandareal med mulighed for parkeringsareal, bade- og bådebroer, ophold og lign.

Flertallet lægger i forhold til retningslinjerne for værdifulde landskaber vægt på, at det ikke er nærmere defineret, hvad der menes med, at landskabshensyn *skal prioriteres højt*. I forhold til de geologiske hensyn fremgår det desuden alene, at anlægsarbejder, der kan sløre disse, *så vidt muligt* skal undgås. Hvad angår større tekniske anlæg i værdifulde kulturmiljøer, så etableres selve havneanlægget uden for denne udpegning, idet den kun omfatter de

nuværende landområder. Hvad angår potentielt økologiske forbindelser ses etableringen af havneanlæg m.v. ikke at forringe spredningsmulighederne for vilde dyr og planter.

Et mindretal i Planklagenævnet (Flemming Thornæs og Jan Woollhead) finder, at lokalplanen var i strid med kommuneplanens retningslinjer for det åbne land, jf. udpegning af bevaringsværdige landskaber, værdifulde kulturmiljøer og økologiske forbindelseslinjer, der omtaler, at nye større tekniske anlæg ikke må finde sted. Endvidere indeholder lokalplanen ikke søværts visualisering af forslag til ny jollehavn.

2.6. Planlægning på søterritoriet

2.6.1. Klagen

Klagerne anfører, at der ikke er givet en planlægningsmæssig begrundelse for at inddrage søterritoriet.

Klagerne i forhold til søterritoriet har givet Planklagenævnet anledning til at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt kommunen har planlagt for anlæg/arealer på søterritoriet, og om kommunen har haft hjemmel til dette efter planloven, idet dette er en grundlæggende forudsætning for at tage stilling til spørgsmålet om planlægningsmæssig begrundelse.

2.6.2. Generelt om planlægning på søterritoriet

Danmarks søterritorium udgøres af ydre og indre territorialt farvand, jf. lov om afgrænsning af søterritoriet § 1. Det indre territoriale farvand omfatter vandområder, såsom bl.a. havne, som er beliggende inden for de i § 2, stk. 3, nævnte basislinjer, jf. § 3 i lov om afgrænsning af søterritoriet. Vandområderne i havne inden for basislinjerne er derved omfattet af det indre territorialfarvand, som er en del af søterritoriet.

Staten har højhedsretten over søterritoriet. Statens højhedsret over søterritoriet betyder eksempelvis, at en kommune ikke kan foretage opfyldning eller udføre anlæg på søterritoriet uden en tilladelse fra staten, jf. lov om kystbeskyttelse § 16 a, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det fremgår ikke direkte af planloven, om søterritoriet er omfattet af loven, og om der således kan fastsættes bestemmelser i en lokalplan for anlæg helt eller delvist på søterritoriet. I planloven er der dog bestemmelser om vandområder i byomdannelsesområder i § 11 b, stk. 1, nr. 13, og § 15, stk. 2, nr. 27 og 28. Et byomdannelsesområde er et område, hvor miljøbelastende erhvervsformål og havneformål er ophørt og under afvikling, jf. planlovens § 11 d, og som omdannes til boligformål, institutionsformål, centerformål, rekreative formål mv., jf. lovens § 11 b, stk. 1, nr. 5. Området kan alene omfatte et eksisterende havneområde.

Planklagenævnet har i praksis fastslået, at en kommune ikke med en lokalplan kan overføre et vandområde inden for en havns dækkende værker

(havnebassin) til byzone, ligesom kommunen ikke har hjemmel til at planlægge for et sådant vandområde, når der ikke er tale om et byomdannelsesområde.[6]

Planklagenævnet har desuden i praksis fastslået, at en kommune efter planloven kan planlægge for anvendelsen af bl.a. moler og for (andre) arealer, som opstår ved opfyldning eller ved naturlig aflejring af materialer.[7]

2.6.3. Lokalplanområdets karakter

I den konkrete sag er der ikke tale om, at der ved planvedtagelsen var en omstillingsproces i gang i området, hvor der skete eller sker ændring af anvendelsen fra miljøbelastende erhvervsformål, havneformål eller lignende aktiviteter. Der er således ikke tale om et byomdannelsesområde efter planlovens § 11 b, stk. 1, nr. 5 og 13, og § 11 d.

2.6.4. Nyt strandareal

Den ansøgte opfyldning til strandarealer ønskes placeret på søterritoriet. Se den nærmere placering i bilag 1.

Lokalplanens bestemmelser

Af lokalplan nr. 122 om område og zonestatus fremgår:

> *Området er beliggende i landzone. Zoneforholdene ændres ikke. Nye landarealer på søterritoriet bliver til landzone, når de er etableret.*

Det er desuden i lokalplanens § 2.3 fastsat, at lokalplanen har bonusvirkning i forhold til arealer, der går over til landzone.

Herudover fremgår følgende af lokalplanen:

> ***Sydmolen***
> ***10.4***
>
> *Uden på den sydlige ydermole skal der etableres en kunstig strand.*
>
> *Stranden skal i udgangspunkt gives en højde på kote +1 meter, med naturligt fald mod fremtidig strandlinje.*
>
> ***10.7***
> *Der kan etableres en ny strandlinje syd for sydmolen i princippet som vist på kortbilag 2. Stranden kan opfyldes med sedimenter fra uddybningen af jollehavnen. Strandarealet skal etableres i kote +1 meter, ved molekanten*

[6] Der henvises til Planklagenævnet Orienterer (PKNO) nr. 7/2019 om planlægning på søterritorium (havnebassin). Sagen omtalt i PKNO'en vedrørte en lokalplan, som regulerede anvendelsen af et havnebassin. Der var tale om et blivende bassin, som ikke skulle opfyldes.

[7] Planklagenævnets afgørelse af 17. december 2020 i sagen 18/05923. Afgørelsen kan ses på afgørelsesportalen på https://pkn.naevneneshus.dk/.

og skal forenes med den eksisterende strand 100 meter syd for molen.

Strandarealet må ikke anvendes til permanent opbevaring af joller og andet udstyr, men der henvises til jollehavnens landanlæg i delområde 2 eller areal i den sydlige del af stranden.

[…]

I tilknytning [til en bådebro på den sydlige del af stranden] må der etableres et areal til opbevaring af joller op til 15 fod samt en jollerampe med tilhørende adgangsvej.

Planklagenævnets vurdering
Der er efter det samlede Planklagenævns opfattelse ikke noget til hinder for, at der planlægges for *anvendelsen* af strandarealer, som vil opstå efter permanent opfyldning og derved overgår til landareal. Tilsvarende kan der planlægges for zonestatus af sådanne arealer og eventuel bonusvirkning.

Planklagenævnet finder imidlertid ikke, at der med en lokalplan kan fastsættes bestemmelser for selve opfyldningen, herunder dimensioner mv. Dette henhører under Kystdirektoratets kompetence. Der kan således ikke fastsættes bestemmelser om betingelser for opfyldningen.

Efter nævnets opfattelse kan der heller ikke efter planlovens § 15, stk. 2, fastsættes nærmere bestemmelser om udformningen af stranden, herunder kote og fald mod strandlinjen, da dette ligeledes henhører under Kystdirektoratets kompetence.

2.6.5. Moler
De ansøgte moler ønskes placeret på søterritoriet. Se den nærmere placering i bilag 1.

Lokalplanens bestemmelser
Af lokalplanens § 10 om ubebyggede arealer, opfyld, uddybning, moleanlæg og broer fremgår bl.a.:

10.1
Der kan i delområde 1 ske opfyldning og anlæg af en ydermole i overensstemmelse med den til enhver tid gældende tilladelse fra Kystdirektoratet, i princippet som vist på kortbilag 2.

Udformning af havnekonstruktioner
10.2 *Alle moler skal yderst fremstå afsluttet med større dæksten i varierende tykkelse og stenstørrelser.*

Nordmolen
10.3 *Nordmolen skal etableres minimum 18 meter syd for Møllebækkens*

udløb målt fra molens midte. Nordmolen må kun anlægges 30 meter lang, 10 meter bred ved molens fod målt ved havbunden og 1,5 meter bred ved molens toppunkt. Molen skal have sit strandnære udgangspunkt 13 meter fra eksisterende strandlinje. Højden på molen skal minimum være 1,5 meter, dog maks. 2,0 meter.

Nordmolen skal belægges med dæksten af forskellig størrelse.

Sydmolen
10.4 *Sydmolen skal placeres i afstand af cirka 60 meter syd for nordmolens midterlinje. Molen må gives en længde på 55-60 meter og må variere i en bredde på havbunden på mellem 10 og 14 meter og 1,5 meter i bredden ved molens toppunkt. Højden på molen skal minimum være 1,5 meter, dog maks. 2,0 meter.*

Sydmolen skal belægges med dæksten af forskellig størrelse.

[…]

Østmolen
10.5 *Østmolen skal etableres parallelt med den eksisterende strandlinje cirka 50 meter fra denne. Østmolen skal etableres i længde på 58-60 meter og udspringer fra sydmolens inderside. Efter 50 meter skal der etableres et knæk mod nordøst med en drejningsvinkel på cirka 30 grader.*

Molen kan etableres i bredde op til 14 meter ved bunden og bredde på maks. 1 meter i toppen.

Østmolen skal belægges med dæksten af forskellig størrelse.

Lokalplanens redegørelse

Af lokalplanens redegørelse om molerne generelt fremgår:

Alle 3 moler bygges op af en kerne bestående af ral fra søen eller mindre stenfraktioner fra grusgrave. Dette fundament suppleres med kernefyld bestående af beton- og murbrokker. Der må kun benyttes rene materialer. Som kappe uden på kernefyldet lægges et større lag filtersten/små dæksten. Yderst er molerne afsluttet med dæksten, der i tykkelse og stenstørrelse varierer

Planklagenævnets vurdering

Et flertal i Planklagenævnet (Ulf K. Hansen, Henrik Høegh, Peter Mortensen, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg og Jan Woollhead) finder, at der ikke noget til hinder for, at der planlægges for *anvendelsen* af havnemoler, der etableres i direkte tilknytning til kysten i form af anlæg på søterritoriet.

Flertallet lægger herved vægt på, at der også i forhold til sådanne anlæg er en væsentlig planlægningsmæssig interesse i at kunne regulere, f.eks. anvendelsen af anlæggene i sammenhæng med anvendelsen af nærliggende områder, infrastruktur ved kysten osv.

Flertallet finder imidlertid ikke, at der med en lokalplan som sådan kan *udlægges* arealer på søterritoriet til moler. Dette henhører under Kystdirektoratets kompetence. Der kan således ikke fastlægges bestemmelser om molernes nærmere placering.

Efter flertallets opfattelse kan der heller ikke efter planlovens § 15, stk. 2, fastsættes nærmere bestemmelser om udformningen af molerne, da dette ligeledes henhører under Kystdirektoratets kompetence.

Et mindretal i Planklagenævnet (Helle T. Anker, Stefanie S. Abild, Susanne Ogstrup og Flemming Thornæs) finder, at der ikke noget til hinder for, at der planlægges for anvendelsen af havnemoler mv., som opstår efter permanent opfyldning, og som derved overgår til landareal. Mindretallet forstår imidlertid sagen således, at de omtalte moler ikke forudsættes etableret ved egentlig, permanent opfyldning, men derimod vil udgøre anlæg på søterritoriet.

Der kan derfor ikke planlægges for disse efter planloven. Mindretallet bemærker, at der ikke er noget til hinder for, at det af lokalplanens redegørelse kan fremgå, at anlæggene forudsættes etableret, såfremt der kan opnås tilladelse hertil, eller at sådanne kan indtegnes på lokalplanens kortbilag.

2.6.6. Broer

Der fremgår følgende i lokalplanen om bådebroer og badebro.

> ***10.7***
> *[…]*
>
> *Under forudsætning af at der kan opnås tilladelser hertil efter anden lovgivning må der etableres bådebro på med maks. længde på 25 meter i den sydlige del af stranden som vist på kortbilag 2. […]*
>
> *Nuværende badebro ud for campingpladsbygningen kan bibeholdes eller kan søges flyttet i forhold til den kunstige strand.*

Af lokalplanens redegørelse fremgår:

> ***Bro ud for nordmole***
> *Der etableres en ca. 13 meter lang og +1,0 meter bred løbebro umiddelbart nord for slæbestedet ud for nordmolen. […] Alle broer i havnebassinet er alene reguleret af Kystdirektoratets tilladelse.*

Bådebro centralt i havnen
Cirka midt mellem nordmolen og sydmolen etableres en 35 meter lang og 1,5 meter bred bådebro med plads til at fortøjre 15 joller på hver side af broen. […]

Sydmolen
En bådebro etableres på sydmolens inderside. Bådebroen er 50 meter lang og brodækket tænkes fremstillet af træ. […]

I lokalplanens redegørelse, s. 14 og 16, indgår desuden illustrationer/visualiseringer af jollehavnen, som viser placeringen af de påtænkte broer.

I kortbilag 2 er angivet broanlæg, som svarer til de nuværende broer på stranden. De broer, som er omtalt i lokalplanen, er ikke angivet.

Broerne i havneanlægget
Planklagenævnet konstaterer på baggrund af ovennævnte, at broerne i havnebassinet ikke er nærmere reguleret i lokalplanens bestemmelser, og at der således ikke er sket lokalplanlægning for disse.

Ny badebro
Nævnet finder heller ikke, at der med lokalplanen sker en egentlig regulering i forhold til badebroen. Det fremgår således bl.a. af § 10.7, at den nuværende badebro kan bibeholdes. Dette følger imidlertid i forvejen af planlovgivningen, idet der ikke med en lokalplan kan kræves ændringer af eksisterende forhold. Det fremgår desuden, at badebroen kan "søges flyttet". Dette finder nævnet ikke er en konkret bestemmelse, som fastlægger en bestemt retstilstand fremadrettet.

Bådebro syd for havneanlægget
Med hensyn til bådebroen syd for havneanlægget er der imidlertid fastsat en bestemmelse herom i lokalplanens § 10.7, som fastlægger, at denne skal placeres på den sydlige del af stranden, om end den præcise placering ikke fremgår af kortbilag 2. Nævnet har derfor fundet anledning til at tage stilling til, om der efter planloven kan planlægges for (den omtrentlige placering af) denne bådebro.

Et flertal i Planklagenævnet (Henrik Høegh, Peter Mortensen, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg og Jan Woollhead) er af den opfattelse, at der efter planloven kan planlægges for bådebroer på stolper, som – efter de fornødne tilladelser – etableres i direkte tilknytning til kysten.

Flertallet har herved lagt vægt på, at der også i forhold til sådanne anlæg er en væsentlig planlægningsmæssig interesse i at kunne regulere f.eks. anvendelsen af anlægget i sammenhæng med anvendelsen af nærliggende

områder, infrastruktur ved kysten osv. I den konkrete sag har anlægget desuden betydning for placeringen af areal til opbevaring af joller. Det er endvidere ikke en hindring, at broen også kræver en tilladelse efter bekendtgørelsen om bade- og bådebroer.[8] Det er således helt sædvanligt i andre sammenhænge, at der planlægges, inden der træffes konkrete afgørelser om f.eks. dispensationer fra naturbeskyttelsesloven og lign.

Et mindretal i Planklagenævnet (Helle T. Anker, Stefanie S. Abild, Ulf K. Hansen, Susanne Ogstrup og Flemming Thornæs) finder ikke, at der kan fastsættes lokalplanbestemmelser for bådebroen. Bådebroen må anses for at være et anlæg på søterritoriet. Der kan derfor ikke planlægges for bådebroen efter planloven. Endvidere bemærkes, at bådebroen er omfattet af kystbeskyttelseslovens § 16 a, og vil kræve kommunalbestyrelsens tilladelse i henhold til bekendtgørelsen om bade- og bådebroer med nærmere forudsætninger om placering, udformning, anvendelse m.v.

Mindretallet finder herefter ikke, at der kan planlægges for bådebroen. Mindretallet bemærker, at der ikke er noget til hinder for, at det af lokalplanens redegørelse kan fremgå, at der forudsættes etableret en bådebro, såfremt der kan opnås tilladelse hertil, eller at en sådan kan indtegnes på lokalplanens kortbilag.

2.6.7. Slæbeplads og jollerampe

Der fremgår følgende i lokalplanen om en slæbeplads og en jollerampe:

> *3.2*
> *Der må etableres op til 50 bådepladser i jollehavnen. Der må etableres et slæbested, der også må anvendes af redningstjenesten.*
>
> *10.1*
> *[...]*
> *Der kan etableres et slæbested fra havnens landanlæg i delområde 2 og ud på søterritoriet i delområde 1, og skal udføres som et betondæk med længde på maks. 25 meter og en bredde på maks. 6 meter i henhold til en hver tid gældende tilladelser fra Kystdirektoratet.*
>
> *10.6*
> *Jollehavnens landanlæg må kun anvendes til opbevaring af joller under 15 fod. Disse skal af hensyn til den øvrige færdsel på arealet holdes i den nordlige del. De må ikke være til hindring for anvendelsen af jollerampen og færdslen langs stranden videre over broen over Møllebækken.*
>
> *10.7*
> *[...]*
> *I tilknytning [til bådebroen på den sydlige del af stranden] må der*

[8] Bekendtgørelse nr. 232 af 12. marts 2007 om bade- og bådebroer.

etableres […] en jollerampe med tilhørende adgangsvej.

Af lokalplanens redegørelse fremgår:

Fra nordmolens midterlinje i retning ind mod havnebassinet etableres et slæbested. Slæbestedet etableres som en 15 cm tyk plade af armeret beton med R10/200 BR. Under betonen lægges et 20 cm tykt lag ral. Havbunden under betonpladen afrettes inden udlægningen af betonpladen. Betonpladen, der ca. er 25 meter lang og 5-6 meter bred, får sit begyndelsespunkt på land i kote +1,0 meter og føres med en hældning på ca. 1:10 ned til havbunden i kote -1,5 meter. Slæbestedet skal anvendes til søsætning og optagning af joller.

Slæbestedet er også tiltænkt anvendt af redningstjenesten ved søredninger.

Kommunen har under klagesagen bemærket, at kommunen ikke er myndighed på søterritoriet, og at der alene er tale om inddragelse af et 20 x 60 m stort areal på land, hvor kommunen er planlæggende myndighed. Arealet må, jf. lokalplanen, ikke bebygges, men alene anlægges som parkeringsplads, jollerampe og gangareal.

Udformningen af jollerampen er ikke nærmere reguleret eller i øvrigt beskrevet i lokalplanen, men Planklagenævnet har i forbindelse med sagens behandling lagt til grund, at der er tale om et anlæg, som benyttes til at flytte joller mellem stranden og havet, og som ligger både over og under vand.

Planklagenævnet er enigt i, at der kan planlægges for landarealer i tilknytning til de pågældende anlæg.

Et flertal i Planklagenævnet (Ulf K. Hansen, Henrik Høegh, Peter Mortensen, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg og Jan Woollhead) finder desuden ikke, at det er i strid med planloven at vedtage planlægning for anvendelsen af arealer, som ønskes anvendt til slæbested eller jollerampe, og som ligger delvis under vand.

Flertallet lægger vægt på, at der er tale om et anlæg, der fremtræder som et integreret anlæg, der omfatter både landarealer og søterritorium. Endvidere vil anlægget visuelt fremstå som en opfyldning og dermed som et landareal.

Flertallet lægger desuden vægt på, at der også i forhold til sådanne anlæg er en væsentlig planlægningsmæssig interesse i at kunne regulere f.eks. anvendelsen af anlægget i sammenhæng med anvendelsen af nærliggende områder, infrastruktur ved kysten osv. Det er desuden ikke en hindring, at slæbestedet og jollerampen også kræver en tilladelse fra Kystdirektoratet. Det er således helt sædvanligt i andre sammenhænge, at der planlægges, inden der træffes konkrete afgørelser om f.eks. dispensationer fra naturbeskyttelsesloven og lign.

Et mindretal i Planklagenævnet (Helle T. Anker, Stefanie S. Abild, Susanne Ogstrup og Flemming Thornæs) finder ikke, at der kan fastsættes lokalplanbestemmelser for slæbestedet og jollerampen, idet anlæggene er delvist beliggende under vand. Mindretallet finder, at anlæggene i lighed med bade- og bådebroer må betragtes som anlæg på søterritoriet, som der ikke kan planlægges for. Endvidere bemærkes, at anlæggene er omfattet af kystbeskyttelseslovens § 16 a, stk. 3, nr. 1, og henhører under Kystdirektoratets kompetence.

Mindretallet finder herefter ikke, at der kan planlægges for slæbestedet og jollerampen. Mindretallet bemærker, at der ikke er noget til hinder for, at det af lokalplanens redegørelse kan fremgå, at anlæggene forudsættes etableret, såfremt der kan opnås tilladelse hertil, eller at sådanne kan indtegnes på lokalplanens kortbilag.

2.7. Redegørelse for nødvendige tilladelser

2.7.1. Klagen

Det er under klagesagen anført, at lokalplanen skal indeholde en redegørelse for, at lokalplanens virkeliggørelse er afhængig af andre tilladelser, herunder dispensation til sejlrende og tilladelse til dumpning af jord.

Planklagenævnet antager, at der med tilladelse til dumpning af jord sigtes til håndtering af materialer, som opgraves i forbindelse med etableringen af sejlrenden, og opfyldninger på søterritoriet, som er nødvendige for at etablere strandarealer syd for havneanlægget, og/eller etablering af molerne.

2.7.2. Generelt om indholdet i lokalplaners redegørelse

Redegørelsen til en lokalplan skal angive, om lokalplanens virkeliggørelse er afhængig af tilladelser eller dispensationer fra andre myndigheder end kommunalbestyrelsen, jf. planlovens § 16, stk. 2.

2.7.3. Planklagenævnets vurdering

Der henvises i lokalplanens redegørelse til bl.a. tilladelsen fra Kystdirektoratet til etableringen af jollehavnen, og at ændringer af projektet i forhold til tilladelsen ikke må foretages uden fornyet behandling hos Kystdirektoratet.

Det henvises i redegørelsen desuden til:

1) Krav om tilladelse ved evt. ændring af tilstanden for beskyttede vandløb eller beskyttede naturtyper, jf. naturbeskyttelseslovens § 3.
2) Krav om tilladelse ved ændring af vandløb, jf. vandløbsloven.
3) Krav om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, jf. naturbeskyttelseslovens § 15.
4) Krav om nyttiggørelsestilladelse for at anvende opgravet bundmateriale til at etablere et nyt strandareal.
5) Krav om mulighed for at foretage arkæologiske undersøgelser, jf.

museumsloven
6) Krav om samtykke fra politiet til udførelse af visse vejanlæg m.m.

Kommunen har således henvist til en række relevante krav om tilladelser m.v.

Det samlede Planklagenævn finder ikke, at der er krav om, at kommunen i redegørelsen skal henvise til de konkrete elementer af tilladelsen til etableringen af jollehavnen, f.eks. den del af tilladelsen, som vedrører opfyldning med jord eller materialer fra sejlrenden, eller at der i øvrigt skulle henvises til et eventuelt krav om tilladelse til en sejlrende og håndtering af opgravet materiale i øvrigt. Det er således tilstrækkeligt, at der i redegørelsen er henvist til Kystdirektoratets tilladelse til etableringen af jollehavnen.

Nævnet kan derfor ikke give medhold i dette klagepunkt.

2.8. Planlægning i kystnærhedszonen

2.8.1. Planlovens § 16, stk. 4

Klagen

Klagerne anfører, at der ikke er redegjort for den visuelle påvirkning, jf. planlovens § 16, stk. 3.[9] Klagerne gør desuden gældende, at der mangler visualiseringer fra vandsiden, og at de visualiseringer, der indgår, er misvisende især i forhold til vanddybden og størrelse.

Generelt om planlovens § 16, stk. 4

I redegørelsen til lokalplanforslag for bebyggelse og anlæg i kystnærhedszonen skal bl.a. oplyses om den visuelle påvirkning af områderne, jf. planlovens § 16, stk. 4.

Planklagenævnets vurdering

Det samlede Planklagenævn finder, at kommunen i tilstrækkelig grad har redegjort for den visuelle påvirkning. Nævnet lægger vægt på, at der i lokalplanen er oplyst, hvilken visuel effekt, det ansøgte projekt vil få. Det fremgår således bl.a., at det store kystlandskab bliver påvirket i begrænset omfang,[10] og at jollehavnen ikke vil kunne ses på længere afstand på grund af det stejle terræn og beplantningen[11]. Det fremgår desuden, at havneanlægget kun vil være hævet 2 m over havoverfladen og dermed ikke fratager det frie udsyn langs kysten. Jollehavnen vil dog påvirke det kystnære landskab, men påvirkningen er lille grundet anlæggets dimensioner og placeringen ud for sommerhusområdet.[12]

Der er desuden lavet visualiseringer og billedmateriale, der viser den visuelle

[9] Nuværende planlovs § 16, stk. 4.
[10] Lokalplanens redegørelse om kystnærhedszonen.
[11] Lokalplanens redegørelse om landskabet, afsnittet om vurdering.
[12] Lokalplanens redegørelse om landskabet, afsnittet om vurdering.

påvirkning. Herunder indgår i redegørelsen en projektmodel/visualisering, der illustrerer det af Kystdirektoratet godkendte projekt[13], tværsnit til illustration af landskabets terræn og jollehavnens påvirkning i forhold til det bagvedliggende sommerhusområde og stranden[14], samt 3 visualiseringer[15]. Visualiseringerne i lokalplanen fremgår af bilag 1.

Nævnet finder, at visualiseringerne er tilstrækkelige til at give et dækkende indtryk af den visuelle påvirkning af området.

Særligt med hensyn til molernes højde over vandoverfladen bemærker nævnet, at dette under alle omstændigheder vil ændre sig med tidevandet. Nævnet finder det desuden ikke afgørende for vurderingen af den visuelle påvirkning, om molerne er visualiseret i en højde på 1,5 m eller maksimumhøjden på de 2 m, som fremgår af lokalplanens § 10.3.

Nævnet finder samlet set, at visualiseringerne og lokalplanens redegørelse giver et tilstrækkeligt overblik og indtryk af, hvad der ønskes opført.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

2.8.2. Klagen i forhold til § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4

Det er under klagesagen anført, at kommunen ikke har opfyldt kravene for planlægning i kystnærhedszonen, herunder at der ikke foreligger et særligt tilfælde for at inddrage søterritoriet, jf. planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2.

Havnen burde i stedet anlægges i forbindelse med en eksisterende havn i Barsø. De alternative placeringer er blevet fravalgt på et forkert faktuelt grundlag, i det afstanden mellem de to alternativer, som i lokalplanen er angivet til 2,5 km, i virkeligheden 850 m. Desuden er det lagt til grund, at vanddybden er 2 m, men den er normalt kun 1 m, og derfor vil projektet ikke kunne realiseres uden en sejlrende. Desuden har kommunen lagt misvisende visualiseringer til grund.

Der er desuden ikke behov for en jollehavn. Der er kun 5 joller på stranden, og der er overskydende kapacitet i andre havne. Projektet vil ikke medføre en samling af jollerne fra stranden, og jollelauget har ikke base i området, da flertallet af medlemmerne ikke bor i området.

Området er endvidere ikke er et turistområde, da der er tale om uberørt kyststrækning. Jollehavnen vil kun blive anvendt af få private aktører og ikke turister generelt, da der ikke vil være ledige pladser til turister.

2.8.3. Generelt om planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4

Kystnærhedszonen omfatter kystområderne i ca. 3 km's afstand fra kysten i

[13] Lokalplanens redegørelse, s. 16.
[14] Lokalplanens redegørelse, s. 23.
[15] Lokalplanens redegørelse, s. 24.

landzone og sommerhusområder. Kystnærhedszonen er ikke en forbudszone, men der stilles særlige krav til planlægningen i disse områder.

Hensigten med kystbestemmelserne er dels at friholde kystområderne for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed, dels at sikre, at nye arealer til byzone og anlæg i landzone placeres i størst mulig afstand fra kystlinjen og fortrinsvis bag eksisterende bebyggelse. Det gælder især for de åbne kyststrækninger. Kystbestemmelserne skal desuden medvirke til at sikre og udbygge befolkningens adgang til kysterne.

Reglerne om planlægning i kystnærhedszonen fremgår af planlovens § 5 a og § 5 b (generelt om planlægning i kystnærhedszonen), § 11 a, stk. 1, nr. 21, og § 11 e, stk. 1, nr. 11, og stk. 2 (krav til kommuneplanen), § 16, stk. 4 (krav til lokalplaner) og § 29, stk. 2 (indsigelse fra ministeren).

Særligt om planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1

Det følger af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, at der i kystnærhedszonen kun må inddrages nye arealer i byzone og planlægges for anlæg i landzone, såfremt der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering.

Som eksempler på planlægningsmæssige begrundelser nævnes i lovbemærkningerne[16] boligers lokalisering i forhold til infrastruktur og servicefunktioner, allerede foretagne investeringer i infrastruktur, og tilfælde hvor byvækst ind i landet vil komme i konflikt med klare natur- og landskabsinteresser.

Det fremgår desuden, at en funktionel begrundelse f.eks. kan være, at anlæg har behov for kystnær placering af hensyn til søværts transport, udøvelse af fiskerierhvervet, kølevand, vindforhold og lign.

Kravene til den særlige planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse skærpes, jo tættere det konkrete område ligger på kysten. Begrundelsen for kystnær lokalisering skal desuden afvejes mod kystnærhedszonens natur- og landskabsinteresser.

Særligt om planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 2.

Det følger af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 2, at der, bortset fra trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg, kun i ganske særlige tilfælde kan planlægges for bebyggelse og anlæg på land, som forudsætter inddragelse af arealer på søterritoriet eller særlig kystbeskyttelse.

Formålet med bestemmelsen er i videst muligt omfang at opretholde de naturgivne forhold i kystområderne og de lavvandede marine områder.[17]

[16] Lovforslag 191/1994, de specielle bemærkninger til § 5 b.
[17] Lovforslag 191/1994, de specielle bemærkninger til § 5 b.

Bestemmelsen sigter ikke på at forhindre etablering af nødvendige trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg som veje og jernbaner. Men de overordnede hensyn, som lovforslaget foreskriver, gælder også for disse anlæg.

Bestemmelsen i § 5 b, stk. 1, nr. 2, må ses i sammenhæng med kravet om planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering i planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, således at kravet til begrundelsen efter nr. 1 skærpes, når der er tale om tilfælde som nævnt i nr. 2.

Bestemmelsen omfatter efter praksis både situationer, hvor der skal opføres bebyggelse på et landareal, som hele tiden har været landområde, og situationer, hvor der skal opføres bebyggelse på et landareal, som opstår efter opfyldning på søterritoriet i forbindelse med det konkrete projekt, der planlægges for.[18]

Særligt om planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4

Det følger af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4, at ferie- og fritidsanlæg i kystnærhedszonen skal lokaliseres efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser og kun i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser.

Bestemmelsen er nærmere uddybet i forarbejderne til denne.[19]

Det fremgår herunder, at bestemmelsen bl.a. omfatter lystbådehavne.

Det fremgår desuden, at bestemmelsen forudsætter, at bl.a. placering af nye anlæg til ferie- og fritidsformål sker ud fra strategiske overvejelser baseret på reelle behov og realistiske forventninger om udviklingen i den regionale og lokale turisme. Nye anlæg skal placeres, så de indgår i samspil med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, så de nye anlæg øger områdets attraktionsværdi og bidrager til forbedring af den lokale service og de lokale beskæftigelsesmuligheder.

Det fremgår endvidere, at nyanlæg ikke må placeres som enkeltanlæg, der opsplitter ubebyggede kyststrækninger. Nye lystbådehavne må således ikke placeres i det åbne kystlandskab.

Herudover fremgår det, at planlægning af lystbådehavne skal tage udgangspunkt i en vurdering af den eksisterende kapacitet i de nærmeste lystbådehavne og mulighederne for at udnytte arealer i forbindelse med eksisterende trafikhavne. I sidstnævnte tilfælde skal de sejladssikkerhedsmæssige forhold ved en sådan udnyttelse nøje vurderes.

[18] Dette er lagt til grund i Naturklagenævnets afgørelse af 1. september 2006 i j.nr. NKN-33-00054 om udvidelse af Skagen Havn (gengivet i MAD 2006.1454.

[19] Lovforslag nr. 191 af 4. februar 1994, de specielle bemærkninger til § 5 b.

2.8.4. Kommuneplan, lokalplan og miljørapport

Retningslinje i kommuneplan

Af retningslinje i kommuneplan 2015-2029, Turistområde og ferie- og fritidsanlæg fremgår:

[…]

Lystbådehavne

I kommunen er der lystbådehavne i Aabenraa by med tilsammen ca. 600 bådpladser og en mindre lystbådehavn på Kalvø. Derudover er der mindre anløbsbroer ved Bl.a. Varnæsvig og på Barsø.

[…]

Ved Loddenhøj er der en jollehavn til ca. 50 både under planlægning. Jollehavnen etableres i tilknytning til Loddenhøj Camping.

Kommuneplantillæg

I redegørelsen til kommuneplantillægget nr. 26 fremgår følgende om turistområder:

> *Anlægget placeres inden for det udpegede turistområde og vil ligge i tilknytning til den større ferie- og fritidsbebyggelse sommerhusområdet ved Loddenhøj Strand (cirka 250 sommerhuse) og Loddenhøj Camping.*

Lokalplan

Af lokalplanens redegørelse om vurdering i forhold til kystnærhedszonen, fremgår:

> *[…] Anlægget påvirker kun i begrænset omfang det store kystlandskab set ude fra Lillebælt, idet bakkelandskabet bag havneanlægget er bebygget med sommerhuse. I de nære kystomgivelser medfører havneanlægget en ændring af strandens forløb syd for havnen og afbryder strandens forløb forbi Møllebækken med tværgående moler.*
>
> *Adgangen til at færdes langs stranden hindres ikke på grund af havneanlægget. Der lægges op til at forbedre færdslen langs stranden via en ny bro over bækken og stipassage for fodgængere på tværs af havnens landanlæg. Havneanlægget medfører ikke at udsigten fra de bagvedliggende sommerhuse ud mod Lillebælt forringes i væsentlig grad.*
>
> *Jollehavnen vil få en visuel indflydelse på kystlandskabet. […]*

Af lokalplanens redegørelse om vurderingen i forhold til landskabet fremgår:

> *[…]*

På strandengen ligger også den lille Loddenhøj Campingplads med sine blot 38 campingenheder og med en mindre servicebygning. I vinterhalvåret henligger pladsens arealer som græsarealer.

Landskabets tilstand
Landskabet er bortset fra området ved sommerhusområdet ved Loddenhøj forholdsvis intakt. Det er især det fredede område og kysten syd for Loddenhøjområdet og området vest for Loddenhøj, der fremstår som det kulturlandskab, der blev dannet i 1800 tallet.

Kysten fra Loddenhøj og mod nord til Barsø Landing fremstår også uberørt. Længere mod nord langs kysten ligger et større ferieområde med sommerhuse, feriecenter, campingplads og en golfbane, hvorfor det oprindelige kulturlandskab fremstår knapt så uberørt.

Sårbarhed
Landskabet nord og syd for Loddenhøj er forholdsvist sårbart for indgreb i form af f.eks. bebyggelser. Landskabet ud for Loddenhøj er mindre sårbart, da området i forvejen er udnyttet til sommerhusbebyggelse, campingplads med mere.

Vurdering
Området ved Loddenhøj er omgivet af stejle kystskrænter mod nord og syd, og på grund af terrænet og kystens krumning vil jollehavnen ikke kunne ses på længere afstand, end ud for Loddenhøj. Fra Barsø, der ligger godt 2 km ude i Lillebælt, vil jollehavnen dog formentlig kunne anes i horisonten med sommerhusområdet og campingpladsen som baggrund.

Fra de bagvedliggende sommerhuse er der fra flere ejendomme udsigt over Lillebælt, men på grund af stejlt terræn og beplantninger er der fra de fleste sommerhuse ikke visuel forbindelse med stranden ud for Loddenhøj for foden af bakken.

I nærområdet ved stranden i Loddenhøj vil havneanlægget ændre udsynet over Lillebælt. Stranden er i dag påvirket af broer, joller, biler og ophold i sammenhæng med bagvedliggende campingplads og kiosk en del af året, men havneanlægget vil være et større og mere synligt anlæg, der vil påvirke hele året.

Havneanlægget er imidlertid kun hævet op til 2,0 meter op over havoverfladen og fratager derfor ikke udsigten fra landsiden mod Barsø eller det frie udsyn på langs af kysten. Lokalplanen giver ikke mulighed for at opføre bebyggelse på havnen.

Selve stranden vil imidlertid blive afkortet med cirka 60 meter på grund af jollehavnen og tilhørende parkeringsarealer. Det vil kunne opleves som en fysisk adskillelse mellem stranden, der strækker sig fra Møllebækken og Barsø Landing mod nord og badestranden syd for den planlagte jollehavn.

En realisering af planforslagenes muligheder, vil påvirke det kystnære landskab. Påvirkningen er imidlertid lille, grundet anlæggets dimensioner og placering ud for sommerhusområdet. Samlet set vurderes således, at planforslagene for jollehavnen ikke er i strid med de landskabelige og kulturmiljømæssige interesser i kystlandskabet omkring Loddenhøj.

Af lokalplanens redegørelse om vanddybder fremgår:

Vanddybder er alene reguleret af Kystdirektoratets tilladelse.

Af miljørapporten til lokalplanerne om alternative placeringer, fremgår:

Den valgte placering (Placering 1) har den ønskede tilknytning til sommerhusområdet og campingpladsen ved Loddenhøj, hvor Jollelauget har base. Havnens placering og udformning er valgt ud fra at være så tæt på dybere vand som muligt. Med en havn bestående af beskyttende moler kan sæsonen forlænges i begge ender af sommerhalvåret og bådepladserne sander ikke til, men beholder i større omfang den dybde som havnen er udgravet med end hvis der blot var bådebroer. Molerne beskytter både broanlæg og jollerne i havnen og der vil være en klar adskillelse af bådeaktiviteter og strandaktiviteter.

Alternativ 2 (Placering 2) er en placering af en jollehavn ud for feriekolonien i den sydlige ende af Loddenhøj strand. Placeringen er fravalgt af tre væsentlige årsager. Vanddybden i området er lav et godt stykke ud og vil forudsætte etablering af en længere sejlrende end ved en placering 1 i den nordlige ende af stranden. Etableres der en havn i den sydlige ende af stranden med moler, vil den stoppe den naturlige materialevandring lige inden sandstranden og vil dermed forårsage erosion af stranden ud for campingpladsen. Loddenhøjvej ligger højt i terrænet der, hvor der ville skulle etableres vejadgang ned til en sydlig havn og vil dermed medføre anlæggelse af en kørerampe ned til stranden og det landareal, der skal være ved en havn, hvilket vil være et større indgreb i stranden.

Alternativ 3 (Placering 3) er en placering ved Barsø Landing, hvor der er færgeleje til Barsø. Placeringen er primært fravalgt, da placeringen ikke ligger i tilknytning til Loddenhøj, hvor Loddenhøj Jollelaug har base. Ved Barsø Landing er der færgehavn i forvejen, en god dybde og et etableret landareal, hvor på der også kunne etableres de fornødne p-pladser og bådeoplag. En jollehavn ved Barsø Landing vil imidlertid ikke indgå i et rekreativt og turistmæssigt miljø i sammenhæng med sommerhuse og campingplads og strand, som ved Loddenhøj. Alternativ 2 og 3 er på baggrund af ovenstående fravalgt tidligt i processen og indgår ikke i miljøvurderingen af planforslagene.

Miljørapporten skal ifølge miljøvurderingsloven indeholde en beskrivelse

af 0-alternativet. 0-alternativet beskriver det scenarie, at planforslaget ikke vedtages, således at eksisterende forhold videreføres.

I 0-alternativet, har det været overvejet, om der kunne etableres en bedre og lidt større bådebro samt en ny båderampe ved den nuværende placering i den nordlige del af planområdet. Dette vil kunne gennemføres uden en lokalplanlægning, men alene ved tilladelser efter kystbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven. En placering med kun bådebroer og en båderampe mod syd er imidlertid ikke interessant, da der er for lavvandet for langt ud i havet og da dette også vil medføre behov for etablering af en kørerampe ned til stranden, som i alternativ 2.

Af miljørapporten fremgår desuden følgende:

Planforslagenes formål er at skabe mulighed for at etablere en jollehavn til ca. 45- 50 joller, hvorved der etableres bedre forhold for de 20-25 nuværende joller, der i dag lægges på land i området, men samtidigt give flere mulighed for at have en jolle liggende. Samtidig bliver aktivitetsmuligheder for besøgende i området bedre og mulighed for flere turister i området forventes øget. Jollehavnen indrettes så den alene er for mindre joller og både. Planforslagene giver ligeledes mulighed for udvidelse af parkeringsmulighederne langs Loddenhøjvej.

2.8.5. Planklagenævnets vurdering i forhold til § 5 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4

Planklagenævnet finder, at der gælder et skærpet krav til begrundelse, da det ansøgte ligger lige ned til kysten, og idet der vil ske opfyldning af søterritorium i forbindelse med etableringen af strandarealet.

Særligt hvad angår mulighederne for en alternativ placering finder Planklagenævnet desuden, at dette særligt må vurderes i lyset af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4, herunder forarbejderne til denne bestemmelse.

Et flertal i Planklagenævnet (Helle T. Anker, Stefanie S. Abild, Ulf K. Hansen, Peter Mortensen, Susanne Ogstrup, Helle Søeberg, Flemming Thornæs og Jan Woollhead) finder ikke, at kommunen har godtgjort, at der er den fornødne særlige planlægningsmæssige, funktionelle og turistpolitiske begrundelse for placeringen af en ny jollehavn på det planlagte sted, jf. planlovens § 5 b stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Dette uanset, at der i området ligger en større ferie- og fritidsbebyggelse med ca. 250 sommerhus og en campingplads.

Flertallet bemærker, at det i kommuneplan 2015, retningslinjerne for turistområder og ferie- og fritidsanlæg, fremgår, hvilke lystbådehavne der i forvejen findes i kommunen, og at der er en jollehavn til ca. 50 både under planlægning ved Loddenhøj Camping. Flertallet finder imidlertid ikke, at dette kan erstatte en egentlig turistpolitisk vurdering af, om det konkrete anlæg kan bidrage til at øge områdets attraktionsværdi generelt og dermed

bidrage til forbedring af den lokale service og de lokale beskæftigelsesmuligheder.

Det er i den forbindelse efter flertallets opfattelse ikke afgørende, hvor det konkrete jollelaug, der har taget initiativ til projektet, har base, idet vurderingen skal ske ud fra mere overordnede turistpolitiske overvejelser. Sådanne overvejelser fremgår hverken af kommuneplan 2015, kommuneplantillæggets eller lokalplanens redegørelse eller miljørapporten.

Hertil kommer, at anlægget ikke etableres i tilknytning til eksisterende byggeri eller anlæg på selve stranden. Det er således efter flertallets opfattelse uden betydning, at der længere inde i landet findes et sommerhusområde og en campingplads, da disse ikke visuelt fremstår som et brud på strandens forløb.

Flertallet har endelig lagt vægt på, at der i forvejen findes et havneanlæg i området. Det fremgår af forarbejderne til planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4, at planlægning af lystbådehavne skal tage udgangspunkt i en vurdering af den eksisterende kapacitet i de nærmeste lystbådehavne og mulighederne for at udnytte arealer i forbindelse med eksisterende trafikhavne. Tilsvarende må gælde for jollehavne.

Et mindretal (Henrik Høegh, Torsten S. Pedersen og Henrik Stjernholm) finder, at kommunen har godtgjort, at der er den fornødne særlige planlægningsmæssige og funktionelle begrundelse for den del af kommuneplanlægningen og lokalplanen, der omhandler anvendelsen til en jollehavn, der forudsætter inddragelse af en del af søterritoriet, da der er en særlig funktionel begrundelse for kystnær lokalisering af en lystbådehavn, jf. planlovens § 5 b stk. 1, nr. 1 og 2.

Mindretallet finder desuden, at området opfylder planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4.

Mindretallet lægger herved vægt på, at der i området ligger en større ferie- og fritidsbebyggelse med ca. 250 sommerhus og en campingplads.

Mindretallet lægger også vægt på, at det i kommuneplan 2015, retningslinjerne for turistområder og ferie- og fritidsanlæg, fremgår, hvilke lystbådehavne der i forvejen findes i kommunen, og at der er en jollehavn til ca. 50 både under planlægning ved Loddenhøj Camping. Mindretallet opfatter dette på den måde, at kommunen har foretaget en overordnet turistpolitisk vurdering af behovet for lystbådehavne i kommunen. Mindretallet finder desuden ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering heraf. Mindretallet finder det herunder ikke afgørende, hvilket antal joller, der på nuværende tidspunkt ligger på stranden, da dette under alle omstændigheder må forventes at ændre sig, når der etableres en egentlig havn. Det er heller ikke afgørende, hvor de nuværende medlemmer af jollelauget har bopæl. Det er endvidere ikke afgørende, om havnen vil være attraktiv for dem, som har

en fast tilknytning til området som f.eks. ejere af sommerhusene og fastliggere på campingpladsen, eller om den (også) er attraktiv for personer uden en sådan fast tilknytning som f.eks. lejere af sommerhusene. Det afgørende er, om anlægget kan bidrage til at øge områdets attraktionsværdi generelt og dermed bidrage til forbedring af den lokale service og de lokale beskæftigelsesmuligheder.

Mindretallet lægger desuden vægt på, at der etableres parkeringspladser, som kan benyttes af strandens gæster, herunder eventuelle bevægelseshæmmede gæster.

Med hensyn til mulige alternative placeringer er nævnet af den opfattelse, at kommunen har foretaget den fornødne vurdering heraf. Herunder har det ikke betydning, om afstanden til nærmeste anden lystbådehavn er 2,5 km eller 850 m, som anført under klagesagen. Det er heller ikke afgørende, at etableringen af havnen forudsætter etablering af en sejlrende.

Mindretallet finder endelig ikke, at det ansøgte vil forringe strandens sammenhæng, da det fortsat er muligt at gå langs stranden. Hertil kommer, at den konkrete jollehavn er relativt lille, og at der i øvrigt ikke er planlagt for byggeri i forbindelse med havnen, og at den derfor kun i begrænset omfang har en visuel effekt på området og generelt ikke vil kunne ses på lang afstand.

Afgørelsen træffes i overensstemmelse med flertallets stemmeafgivning. Dette indebærer, at vedtagelsen af kommuneplantillægget og lokalplanen er ugyldig.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver kommuneplantillægget og lokalplanen.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 4, stk. 2, i lov om Planklagenævnet.

De indbetalte klagegebyrer tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.